

FANTASIES MARGALLIANES
Germà Bel
(Publicat a *La Vanguardia*, 25 de març de 2014)

L'informe *Consecuencias económicas de una hipotética independencia de Cataluña*, del Ministeri d'Exteriors diu que el PIB català caurà el 20% amb la independència, pel fort boicot de consumidors i empreses espanyols, reducció del comerç per no ser ja del mateix Estat, i represàlies comercials de la UE contra Catalunya. L'informe no s'ha traslladat al altres governs de la UE. Per un cantó em sembla una llàstima, perquè quan els governs europeus constatessin que l'espanyol confon facturació de les exportacions amb valor afegit generat a l'economia (oblidant que per fer els productes exportats s'usen béns importats) entendrien millor perquè Espanya és líder europeu en atur. I quan veiessin que s'assumeixen unes represàlies de consumidors i empreses espanyols més fortes que les donades entre Sèrbia i Bòsnia-Herzegovina es preguntarien què li passa pel cap al govern espanyol. Però, per altre cantó em reconforta que no es difongui, doncs la vergonya aliena no m'és d'aplicació total pel que respecta a Espanya.

Però, que passaria si el PIB català caigués un 20%, com diu el Ministeri? La destrossa comercial comportaria la fallida d'una part important del deute privat de ciutadans i empreses catalanes, del qual en són creditors bancs espanyols i de països de la UE, els mateixos que haurien pres l'acord del bloqueig comercial. Els efectes sobre el PIB espanyol (adicional a l'augment de la càrrega del deute públic) serien molt importants. Perquè moltes exportacions catalanes usen importacions d'Espanya. I perquè dos terços de les exportacions catalanes a Espanya són béns intermedis usats en processos productius d'empreses espanyoles, que serien aturats o molt alterats. Es produiria també un augment significatiu de les fallides de deute privat de ciutadans i empreses espanyoles, del que en són en gran part creditors –a més dels bancs espanyols- bancs dels països que haurien aprovat el bloqueig comercial de Catalunya. En aquest escenari catastròfic la preservació de l'estabilitat financera d'Espanya i de l'euro requeriria enormes compromisos financers de suport a Espanya pels països de la UE.

És un escenari fantasiós. Perquè uns danys auto-infligits d'aquesta dimensió no tenen precedents en les relacions econòmiques internacionals. I perquè seria molt menys perjudicial econòmicament per la resta de països de la UE que l'Estat espanyol apliqués qualsevol mesura al seu abast per impedir la independència de Catalunya. Fins i tot, una ocupació militar. Aquesta, tot i el seu enorme cost econòmic per Espanya, causaria menys danys econòmics a la resta de països de la UE que els que haurien d'assumir amb un bloqueig comercial d'un Estat català. I menysprear per menysprear la voluntat democràtica, no hi ha massa diferència entre un bloqueig comercial i una ocupació militar.

Pot ser el ministre d'exteriors ja ha sentit dels seus col·legues de la UE que ni pensi en una solució interna de força ni en una externa de bloqueig comercial. Això explicaria l'angoixa que reflecteixen les seves declaracions dia si, dia també. Ben vist, que enviïn l'informe a tot arreu: com més informats millor.